

a pak se už zákazníci u stánku opět vyskytovali jen sporadicky.

„Co děláš po zápase?“

„Půjdu domů a hodím si nohy na stůl,“ odpověděla Winter. „A ty?“

„Mám v plánu požádat pana TNT, aby mě odvezl domů, a pak ho pozvat dovnitř, aby mi ukázal svůj herní plán.“

Winter po Emilyně odpovědi vytřeštila oči. TNT byla přezdívkou fotbalového trenéra, která se rychle ujala. Když ji Winter slyšela poprvé, zasmála se tomu, ale když jí pak nového trenéra představili, musela s hodnocením ostatních souhlasit. Vypadal dost dobře na to, aby odboural každou ženu.

„Kéž se ti tvé představy vyplní,“ zavtipkovala Winter.

„Ty se dnes večer nesejdeš s Lokerem? Je pořád mimo město?“ zeptala se Emily, když nabírala pro jednoho ze studentů popcorn do sáčku.

„Vlastně tu někde je a sleduje zápas.“ Winter skousla spodní ret. Přála by si mít tolik odvahy a přistupovat k mužům jako její sekretářka. S Lokerem Jamesem se s přestávkami vídala poslední dva roky. Naneštěstí pro ni se nezdálo, že by zamýšlel vyplnit některou z jejích fantazií.

Seznámili se na schůzi školního výboru a navázali nezávazné přátelství. Když byl ve městě a potřeboval společnost, vždycky jí zavolal. Winter ho nikdy neodmítla a pokaždé doufala, že jejich přátelství přeroste v něco víc. Nikdy se to ale nestalo; sotva se jí pokusil políbit.

„Vsadím se, že to pro něj musí být těžké, když musí neustále pendlovat mezi Kentucky a Washingtonem.“

Winter pokývala hlavou: „Řekla jsem mu, že by potřeboval dovolenou, že vypadá unaveně, ale on mi odpověděl, že na to teď není vhodná doba. Ve Washingtonu má práci, a když pak letí zpátky do Kentucky, vždycky musí řešit nějaké potíže se svým otcem Tonem.“

„Slyšela jsem o tom, že naboural auto Beth Cornetové, když byl opilý,“ řekla Emily a nabrala si hrst popcornu.

„Loker říkal, že opilý nebyl a auto ve skutečnosti řídila její sestra Lily,“ opravila ji Winter. Byla zvyklá na to, že místní drby jsou spíš smyšlenky než fakta, ale Ton byl Lokerův otec. Nechtěla, aby si někdo myslél, že řídil pod vlivem, když to nebyla pravda.

„No a když je ve městě, proč se s ním dnes večer nesejdeš?“

*Protože jsem se snažila dát nám trochu prostor*, pomyslela si Winter. Volal jí a nabízel odvoz na zápas, což s díky odmítla, ale teď svého rozhodnutí litovala.

„Už mě nebaví tlouct hlavou na zamčené dveře. Vidí ve mně jenom kamarádku.“ Winter dokonce zvažovala možnost, jestli není gay. Treepoint bylo malé město se staromódní morálkou. Byl členem několika školních výborů a uvažoval i o tom, že by se ucházel o místo ve školní radě, které se brzo uvolní. Kdyby někdo zjistil, že je gay, ocitl by se v nemilosti.

„Možná jsi jenom nepoužila tu správnou návnadu.“

„Ono toho není moc, na co by se dal nalákat,“ pozvdychla si nešťastně Winter. Nedělala si o svém vzhledu žádné iluze. Byla průměrně vysoká, průměrně hezká, s hnědými vlasy a očima, a tělem tak hubeným, že se jí kamarádky bezelstně ptaly, jestli netrpí anorexií. I když se nacpala sacharidy, vážila sotva pětáctyřicet kilo.